

KRUCZY (3) *ai*

sg m N kruczy (1). \diamond *n G* krucz(e)go (1). \diamond *A* krucz(e) (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Przymiotnik od „kruk” ‘Corvus corax L.’; corvinus Mącz, Cn; coracinus Cn (3) : BierEz Q; Corvinus, Krucy [!]/ Krukowy Mącz 66c; ABy włofy czarne były/ Weźmi iáie Krucze á vtłucz ie ná miednicy mośiędzowej SienLek 46v.

Cf **KRUKOWY**

TG